

Zdravíme
Marii Kratochvílovou
ze Švýcarska

30 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

(USPS 002670)

DENNÍ HLASATEL

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. C

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ÚTERÝ, 7. LEDNA 1992, čís.92

TUESDAY, JANUARY 7, 1992

V československém hlavním městě maji kapesní zloději svůj den

PRAHA, Československo —

Praha je stále tím nejhezčím a oblíbeným městem ve střední Evropě, ale s něčím novým od doby, kdy před dvěma lety komunistická vláda skončila — se zločinností na ulicích.

“Je to na denním pořádku”, řekla recepční hotelu Jalta, který se stal oblíbeným místem kapesních zlodějů, obyčejných zlodějů, a prostitutek na Václavském náměstí. “Lidé se vrací bez svých peněženek, nebo i bez kabelek. Jsou překvapení. Zde to nečekali.”

Pražská policie říká, že počet hlášených zločinů ve městě se zdvojnásobil od doby tzv. “Sametové revoluce”, která odstranila před dvěma roky komunistický režim, ale celkově se zločinnost zvýšila pětinašobně.

Pražská vlna zločinnosti, jak se všeobecně říká, je bohužel přímým výsledkem uvedení demokracie v Československu. “Lidé ztratili to, co tady bylo jejich hlavní komoditou”, řekl Pavel Tigríd, politický poradce prezidenta Havla, “strach z policie”.

Tigríd řekl, že celková morálka klesla z důvodů znovuzvolení kapitalistické ekonomiky. Řekl, že pro lidi znamená svoboda “můžeme

Pokračování na str. 8

Slavonia & Co. nebo: Slavonia a spol....

Zdzislaw Rurarz

To nikdy nekončící sovětské záhadné, tajemné divadlo má své posluchače dalším dilem, které bude buďto “hit”, náhle skončí nebo dokonce uvidí, jak celé divadlo mizí v plamenech — tato epizoda jsou zvláštním úderem blesku z modré oblohy.

Jak je již známo, vůdcové oněch tří slovanských republik se neočekávaně sešli v sobotu a v neděli 8. a 9. prosince v Bělorusí, a prohlásili nejen vytvoření “Společenství názávislých států,” ale i zrušení SSSR.

Avšak prezident Michail Gorbačov nazval tento krok “protiústavním” a slíbil, že jej přezdí voláním poněkud mrtvého Kongresu zástupců lidu a referendem všech občanů. Zároveň jeho prohlášení z 9. prosince je zcela smírné vůči “spiklencům”, a zase to vypadá tak, že tato událost měla Gorbačovovo požehnání předem, než k ní došlo. (A ranní noviny, z 13. prosince, oznamovaly, že Gorbačov řekl, že jeho životní úkol byl splněn, což zní jako úvod k odstoupení a sebeuspokojení s výsledky. Pozn. vydavatele).

Pokračování na str. 6

Neustálený americký dolar

Americký dolar začíná mít reputaci jako nejvíce kolísavá měna na světě, a mohlo by to mít vážné následky.

“Dolar jakoby neexistoval, soudě z toho, jaký vliv má na hospodářskou debatu ve Washingtonu”, hlásil vedoucí finanční mezinárodní žurnál v listopadu. Dále poukázal na to, že o tomto předmětu nebyla nikdy zmínka v proslovech prezidenta nebo jeho kongresních kritiků. Dokonce i Federal Reserve, dodal žurnál, měla tendenci zacházet s měnou, jako by měla jen okrajový význam.

Toto není přehnané. Skoro všechny debaty o hospodářské správě ve Spojených státech již nějakou dobu v minulosti se soustředovaly na otázku, jak by bylo možno “přehodit hospodářství (ze zadní) do přední rychlosti”, než se účinky recese zvýší a stanou se větší politickou překážkou než již jsou. A přece “chování” dolaru na peněžních trzích nebylo ničím vzrušujícím.

Měření proti švýcarskému franku, který je teď asi nejstálější ze všech měn, dosáhl dolar nejvyšších a nejnižších bodů v r. 1991, které byly přes 20% od sebe vzdáleny. Jediná druhá důležitá měna, která toto rozpětí předstihla byl jen. Kvůli otřesům, vyvolaným řadou politických a finančních skandálů, zakusila japonská měna 25 procentního kolísání. Avšak mezi ostatními měnami bylo rozpětí pouhých 10%.

Pokračování na str. 3

Matka prodává plechovky mléka a hračky v Moskvě; Snaží se vydělat si peníze, aby mohla platit nově zvýšené ceny.

Pearl Harbor byl výsledkem globalistické politiky

Samuel Francis

Psáno 14. prosince 91 — Výročí národních pohrom jsou vždy užitečnými příležitostmi pro lehce zastřené politické proslovy, a 50. výročí útoku na Perlový přístav bylo užitečnější než většina z nich. Pro prezidenta Bushe těžce obléhaného oponenty zleva i zprava, kteří vzkřísili válečný pokřik izolacionistů z let třicátých, “America First”, byla tato příležitost příliš dobrá než aby si ji nechal ujít.

Když mluvil v Pearl Harbor v sobotu (7. prosince), prezident ihned zabředl do roztržky svým vlastním napadením “isolacionismu”. “Stojíme tu dnes,” začal, na místě tragedie, způsobené izolacionismem. A je to zde, kde se musíme poučit — a tentokrát se vyhnout nebezpečím dnešního izolacionismu a jeho hospodářskému spolupachateli protekcionismu (ochranářství).” Tento týden prezident odsoudil “píseň sirény” “America First” jako něco, k čemu “nechce, aby se Amerika vrátila.”

Pan Bush měl možná v úmyslu, aby jeho poznámky byly “bombami na klínech jeho kritiků”, ale jediné, na čem jeho slova skutečně vybuchla, byla historická pravda. Nejen, že to nebyl “isolacionismus”, který “zplodil” útok na Pearl Harbor a vstup Ameriky do Druhé světové války, ale skutečná síla za útokem, která zničila 2,400 amerických životů, byla tím samým druhem globalismu, který pan Bush dnes v světových záležitostech zastává.

Od řeči Franklina Roosevelta “Quarantine Speech”, pronesené v říjnu 1937, do doby, kdy japonská Zeros slétla dolů na Pearl Harbor o čtyři

Pokračování na str. 2

Pearl Harbor byl výsledkem globalistické politiky...

roky později, americká politika hleděla všemožným způsobem podporovat Čínu proti Tokiu a překazit japonské válečné úsilí. Dějala to, ačkoliv Spojené státy neměly žádné obranné úmluvy ani závazky na Dálném východě a přes oficiálně neutrální postavení Spojených států. Za rok po japonské invazi Číny v r. 1937 kupovala americká vláda stříbro od Číňanů a za to dovolila jejich vládě kupovat americké vojenské zásoby. Kongres sám autorizoval konstrukci nových nosičů válečných letadel a zdvojnásobil počet námořních letadel, což byla eskalace (vystupňování), zřejmě namířená na Japonsko.

V červenci 1939 odvolal Roosevelt americko-japonskou obchodní smlouvu z r. 1911. O rok později uvalil embargo (blokádu) na japonské nákupy pohonných látek pro letadla, na železo vysoké kvality a na odpadky oceli. V září bylo embargo rozšířeno na všechny odpadové kovy, a v říjnu 1940 začaly Spojené státy a Velká Británie společně pohovory o námořních štábech. Americké akce byly odpovědí na japonskou agresi v Číně a v jihovýchodní Asii, ale nikterak nebyly reakcí na jakékoliv hrozby nebo agresi Japonců proti Spojeným státům.

Když Japonsko obsadilo jižní Indočínu v červenci 1941, zmrazil Roosevelt jeho aktiva (jmění, majetek) ve Spojených státech a zablokoval jeho nákupy gasolinu vysokého oktánu. Tím vlastně skončil všechen obchod mezi oběma zeměmi a přímo to ohrozilo schopnost Japonska udržovat mechanizovaný pohyb na asijské pevnině. Mezitím americká vláda povolila \$120 milionů, v oficiálních půjčkách Číňanům v r. 1940. V dubnu 1941 legalizoval Roosevelt účast amerických pilotů v čínském vojenském letectvu, ve kterém Claire Chennault a jeho "Létající tygři" sloužili již čtyři roky s tajným schválením Bílého domu, čímž tento porušil zákon o neutralitě.

V téže době se Roosevelt míchal do záležitostí v Asii a provokativně intervenoval v zájmu jedné válčící strany proti druhé, a sledoval podobnou intervenční politiku v Evropě. V září 1940 vydal exekutivní nařízení, kterým bylo dopraveno 50 amerických torpedoborců do Velké Británie výměnou za pronajmutí na 99 let britských základen v Bermudách a Novém Funlandě. New York Daily News tehdy napsaly v úvodníku, že skrze "deal" (uzavřený obchod) "destroyers-for-bases". (torpedoborce za základny) má země "jednu nohu ve válce a druhou na slupce z banánu."

Taková diplomacie, spojená s programem Lend-Lease v r. 1941 "byla víc než vzdání se neutrality," napsal diplomatický historik Thomas A. Bailey, "protože neutralita byla již odhozena." Převod 50ti válečných lodí z loďstva Spojených států do loďstva válčící strany, nebyla pouze hrubým porušením neutrality, ale také porušením mezinárodního práva, které existovalo před Hitlerem, napsal. Přece v presidentské volební kampani r. 1940 prohlašoval Roosevelt "matkám Ameriky": "Vaši chlupci nebudou posíláni do žádných cizích válek!"

Když japonští vůdcové viděli nesmiřitelnou nepřátelskou intervenci Washingtonu a vzrůst americké námořní síly, uvědomili si, že brzy nebudou moci odrazit americká vojska, jestliže nepodniknou nic proti Rooseveltově pokradnému válčení. Bylo to toto poznání, které je vedlo k pošestilému rozhodnutí zahájit útok, než budou přemoženi. Když Cordell Hull vydal ultimátum, aby Japonsko odtáhlo ze všech území, které okupovalo od r. 1931, rozhodlo se Japonsko k překvapivé ráně, která by vyhodila Ameriku z války dříve než byla připravena ji vyhrát.

Byla-li Rooseveltova intervence ospravedlněna, je jiná otázka, a mohlo by se argumentovat, že pozdější historie, geopolitika nebo prostá morálka ji skutečně ospravedlnila. Ale mnoho z toho bylo ilegální, a nic z toho nebylo "isolacionismem". Chce-li pan Bush a jeho pár spoluglobalistů bojovat, měli by si vybrat pevnější půdu, místo aby se snažili svalovat vinu za krvavou zeň Rooseveltova bezohledného intervencionismu na ty, kteří se shromažďují pod standartou "America First" — "Amerika je nejpřednější"

Conservative Chronicle, 25. prosince 91

Občané Salvadoru oslavují mírovou smlouvu, ke které došlo minulý týden mezi vládou a levičáckými rebely. Partyzáni vyšli z úkrytů a připojili se k oslavě v San Salvadoru, která trvala celou noc.

■ NEW YORK — USA

Pat Buchanan byl nesprávně očerněn jako anti-semita, říká rabín a židovský sloupkař, oba z Brooklynu a oba silní zastánci Buchanana za presidenta. Rabín William Handler, člen organizace Židé pro morálku říká, podle Manchester Union Leader, že na základě čtení toho, co Buchanan psal "po mnoho a mnoho let, jsem neviděl nic, co by naznačovalo, že má antipatii vůči Židům." Handler dodal, že Buchanan je velmi tradiční, velmi decentní člověk se silnými, dobrými hodnotami.

C. H. "Max" Freedman, sloupkař pro velmi pro-israelský Jewish Herald, byl kvótován v Union Leaderu, že řekl: "Má první starost jako ortodoxního Žida je vrátit se k základním principům, na kterých byla tato země založena," a to znamená, řekl, vrátit se k morálním zásadám, jaké má Buchanan.

■ ŘÍM, Itálie —

Západ se má cítit "terorizován" nukleární hrozbou, která vznikla z rozpadu Sovětského svazu, řekl bývalý ministr zahraničí Edward Ševardnadze při svém rozhovoru, jak bylo oznámeno v pondělí.

"Za situace všeobecné nestálosti se může stát cokoliv," řekl Ševardnadze milánským novinám Corriere, když byl tázán, zda má důvěru v zabezpečení nukleárního arseálu.

Byl též tázán, zda Západ se má obávat budoucnosti. Ševardnadzeho odpověď zněla takto: "Jen jděte a řekněte, že já bych se cítil terorizován."

11 států v novém Společenství nezávislých států se usneslo, že všechny nukleární zbraně budou prozatím pod jedním velením. Ale obavy na Západě trvají, obzvláště, když několik nových států oznámilo, že utvoří samostatné armády.

Milánské noviny oznámily v pondě-

lí, že bývalí agenti sovětské KGB, a vojenská zpravodajská služba GRU, aby získali peníze, pašují nukleární materiál do zahraničí.

Říká se též, že i když jen čtyři z 12ti republik bývalého Sovětského svazu mají na své půdě strategické nukleární zbraně — Rusko, Ukrajina, Kazachstán a Bělorus — mnoho zásob taktických zbraní je umístěno ve všech.

"Nevyklučuji, že nukleární válečné hlavy a i kompletní taktické zbraně by nemohly padnout do nějakých rukou paravojenských jednotek. Je to jedna z možností," byl citován Ševardnadze.

V oceňování Borise N. Jelcina, ruského presidenta, který byl architektem nového Společenství, Ševardnadze řekl, že Jelcin obhajuje demokracii. Ale řekl: "Prezidentové se mohou změnit a nemáte stavět sociální systém, který se zakládá na kvalitách nebo chybách mužů, kteří jsou nyní u moci."

■ ZÁHŘEB — Jugoslávie

Nadšený Cyrus Vance oznámil minulou středu, že obě strany občanské války v Chorvatsku přijaly plán Společnosti národů o poslání udržovatelů míru (peacekeepers) do odtržené republiky.

Vance, zvláštní envoj UN, který dříve pochyboval o možnosti míru v Jugoslávii, řekl reportérům, že srbská a chorvatští vůdcové udělali opatření, "jaká jsem dříve neviděl".

Řekl, že schůzce s chorvatským prezidentem Franjo Tuđmanem, že všechny strany vypadaly tak, že berou vážně udržování příměří, které je podle jeho mínění předpokladem pro poslání vojska Společnosti národů.

Srbský prezident Slobodan Milošević, který je pod nátlakem rostoucího protiválečného hnutí a chmurného hospodářství, které vrávorá pod blokádu Společnosti národů, se v nedávných týdnech zdál být dychtivým dosáhnout souhlasu o udržovatelích míru.

Czechoslovak Daily Herald

DENNÍ HLASATEL

Established 1891

6426 W. CERMAK ROAD, BERWYN, IL. 60402

TEL.: (708) 749-1891 and 749-1898

Second class postage paid at Berwyn, Illinois

Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays

SUBSCRIPTION PRICES (CENY PŘEDPLATNÉHO):

UNITED STATES		CANADA (In US Dollars)	
Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)	Daily and Sundays (Denní a Nedělní)	Sunday Only (Nedělní pouze)
3 months \$25.00	\$15.00	3 months \$ 35.00	\$18.00
6 months \$42.00	\$25.00	6 months \$ 55.00	\$30.00
12 months \$80.00	\$42.00	12 months \$100.00	\$52.00

Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vřadycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme \$3.00.

OVERSEAS In US Dollars

3 months \$ 45.00	\$26.00
6 months \$ 84.00	\$45.00
12 months \$150.00	\$78.00

Neustálený americký dolar...

Rozsah fluktuace dolaru během minulého roku neměl za následek respektivní změny v kupní síle. Se stupněm inflace v Americe, který se zhruba rovná průměru pro velké země, zůstala skutečná hodnota americké peněžní jednotky pozoruhodně stálá proti ostatním měnám.

Vysvětlení pro zvláštní postavení dolaru na peněžních trzích je možno najít v hrubém zacházení, jakého se mu dostalo v rukou spekulativního mezinárodního proudění kapitálu — jednou tak, podruhé onak. Proto, že takové změny byly standartním úkazem na světové finanční scéně po nějakou dobu v minulosti, chování dolaru přitahovalo tak malou pozornost.

Avšak teď jsme svědky nové formy dotazů a je možné, že věc pohybu výměnných sazeb se bude znovu těšit větší pozornosti. Takový vývoj by musel mít zvláštní význam pro dolar, kvůli výjimečnému charakteru neustálenosti, jaký ukazoval v minulosti.

Hlavní příčinu tohoto "probuzení" je možno vidět v nedávném zvýšení zájmu v západní Evropě o zharmonizování měnových hodnot.

Měli bychom říci, že úmluva o vytvoření hospodářské a peněžní unie, vypracovaná na nedávné schůzce zemí Evropské obce v Nizozemí — vedoucí k přijetí jednotné měny pro celou oblast — nemá absolutně žádnou příležitost v dohledné době.

I kdyby bylo dosaženo vyžadovaného stupně ekonomické konvergence a nebylo by žádných postranních myšlenek o vzdání se suverenity ve prospěch jakéhosi nad-státu, bude možná dosaženo značného pokroku až v druhé polovině let devadesátých. Avšak mezitím bude zkonsolidován pokrok členských zemí směrem k zharmonizování jejich sazeb výměny, a to bude i nadále pokračovat.

Evropská obec podstoupila první kroky směrem k zharmonizování výměnných sazeb koncem let sedmdesátých. Tehdy se rozhodla na peněžním systému, který vyžadoval, aby zúčastněné země udržovaly pohyby ve svých sazbách pro výměnu v mezích několika málo procent stanovených parit, na kterých se dohodly pro nejbližší budoucnost.

Na několik let po tom by tento systém mohl být podržen pouze občasnými změnami paritních sazeb pro měny, jejichž existující sazby by již nebyly realistické. Ale jak čas mýjel, začaly členské země dávat přednost udržení svých existujících parit při tvoření hospodářské politiky pro svou zem.

Následkem toho potřeba změn ve vyhlášených paritách se začala postupně ztrácet — tak úspěšně, že minulo několik let aniž by kterákoliv měna, podléhající tomuto plánu, byla podrobena paritnímu přizpůsobení.

Důležitost stabilizačního programu výměnných sazeb Evropské obce dále stoupla během minulého roku, rozhodnutím britské vlády zúčastnit se librou, protože to znamenalo, že teď kryje program všechny hlavní "hráče" na mezinárodním měnovém trhu, kromě Spojených států a Japonska.

Harmonizační program výměnných sazeb Evropské obce má již teď společnou jednotku; jmenuje se ecu, a její hodnota je založena na souhrnu měn zúčastněných zemí. Není nesnadné porozumět tomu, že čím blíže se dostane k tomu, aby se stala společnou měnou pro všechny členy, tím více bude dominovat na mezinárodním finančním trhu.

To je příčinou toho, že nedávný objev důležitosti změn v sazbách výměny má takový význam pro oběživo Spojených států. Protože během času by mohl být dolar "venku" a mohl by nahlížet "dovnitř". Takže Washington nepřestane sledovat politiku blahosklonného zanedbávání na frontě výměnného trhu, jakou již dlouhou dobu sleduje, neustálenost, kterou dolar zaznamenává by se mohla stát ještě zřejmější — s možnými škodlivými následky pro zahraniční obchod Spojených států.

Spotlight, 30. prosince 1991

Tisíce občanů Alžíru se shromáždilo v Paříži na podporu Fronty pro socialistické síly. Popudem k shromáždění bylo vítězství fundamentalistů v alžírských volbách minulého měsíce.

ZPRÁVY

■ PHNOM PENH — Kambodža

Kambodža by se mohla vrátit k válce, jestliže Společnost národů rychle nepošle vojsko k udržování míru a administrativy, aby dohlíželi na "křehkou" mírovou smlouvu, jak varoval americký kongresman minulou středu.

"Zatím měla mírová smlouva úspěch v zastavení bojů, ale mohla by velmi snadno pochybit, kdyby Společnost národů neposlala brzy vojsko," řekl Rep. Stephen Solarz (D-N.Y.).

Vietnámem instalovaná vláda a tři skupiny rebelů podepsaly v říjnu mírovou smlouvu, kterou byla utvořena Nejvyšší národní rada, aby pracovala se Společností národů a spravovala Kambodžu do voleb v r. 1993.

■ WASHINGTON, USA —

Irak zadržel dva americké obchodníky s obviněním, že vstoupili do země ilegálně z Kuwaitu, jak oznámilo ministerstvo zahraničí v pondělí.

Totožnost Američanů nebyla oznámena, jen to, že byli zatčeni 6. prosince v neoznačené části hranic a byli uvězněni v Bagdadu, řekl mluvčí Richard Boucher. Řekl též, že toto nebylo hlášeno U.S. vládě, až teprve 25. prosince.

Polská vláda, která zastupuje U.S. diplomaticky v Iraku, protestovala proti tomuto zpožděnému oznámení, a poslala konzulárního zástupce k návštěvě oněch dvou obchodníků 26. prosince, a poté ještě dvakrát, pravili zástupci U.S.

Ale bylo nyní v posledních dnech oznámeno Irakem, že tito dva obchodníci budou v brzkou propuštěni.

■ BRUSEL, Belgie — Exekutivní ředitel UNICEF

(pozn. organizace na výpomoc Spoj. národů) požádal západní vlády a banky, aby odepsaly celkové dluhy v částce \$ 280 bilionů(!), které jsou jim dlužny africké státy — z důvodů afrických dětí. Ředitel James P. Grant řekl, že jinak by tato nejchudší část světového kontinentu nemohla poskytnout nutnou zdravotní péči a vzdělání pro své děti.

UNICEF již po dlouhou dobu propagoval zvýšení zdravotní péče, vzdělání a určitou veřejnou podporu dětí po celém světě. Grant řekl zpravodajům, že nyní je nejlepší příležitost k splnění jeho žádosti z důvodů, že soupeření mezi velmocmi skončilo a tak by mohly nyní převést finanční fondy na chudé a dovolit chudším zemím zmenšit jejich vydání na zbrojení.

■ Spojené státy —

Seznam universit, které by chtěly zaměstnat Gorbačova, roste.

Universita Minnesoty plánuje nabídnout osmému a poslednímu prezidentovi bývalého Sovětského svazu, zaměstnání koncem tohoto týdne, řekl G. Edward Schuh, děkan university Huberta H. Humphreyho, instituce veřejných afér.

"Rádi bychom zde viděli tohoto člověka něco psát a učit, a také přednášet", řekl Schuh. Gorbačov navštívil toto místo při jeho návštěvě v minulém roce.

Mezi jinými universitami, které nabídky Gorbačovovi místo na fakultě je Stanford, Boston, Johns Hopkins a George Mason.

Zatímco Gorbačov nediskutoval s nikým o jeho plánech, Ruská informační služba řekla, že plánuje vést Fond na sociálně politický výzkum, nadace, kterou utvořil po srpnovém puči.

Obznamenání úmrtí

V zármutku oznamujeme všem přátelům a známým, že zemřel

James S O U Č E K

syn zesnulých rodičů Franka st. a Johanny, rozené Krob, obydli Cicero, Illinois. Zemřel v neděli ráno, 5. ledna 1992 ve věku 87 let. Jeho rodiště bylo Podmokly v Čechách, a v této zemi žil 85 let. Byl členem Lodge č. 1510 B.P.O.E.

Pohřeb drahého zesnulého se bude konat ve středu 8. ledna 1992 v 10 hodin dopoledne, v kapli pohřebního ústavu Švec a synové, 6227 West Cermak Rd., Berwyn a odtud na Český národní hřbitov, kde jeho pozůstatky budou zpopelněny.

Pozůstalí:

Anne Jambor, sestra,
synovci, neteře

prasynovci a praneteře

a zesnulí: Frank, ml.; Joseph; Anton;

Jerry a Otto Souček, bratři

Návštěvní hodiny v úterý, 7. ledna od 2 h. odpo. do 9 hodin večer.

DOPIS Z DOMOVA

Milý Jarko,

ta komunistická výchova zanechala stopy na všech státech. Všechny státy jsou chudé a o morálce lidí ani nechci mluvit, ta se projevila právě teď za "demokracie", dříve se lidé báli. Dnes vychází vše najevo, jakým způsobem si upevňovali svoji moc. Kolik lidí bylo vězněných a popravených. Vyprávění těchto lidí, kteří to přežili a nějakým způsobem se dostali do zahraničí a nyní se přijíždějí podívat jako starí lidé, to je až k pláči.

Lidé by měli mít na paměti, že se začíná stavět na ruinách jak materiálních, tak morálních. Jak se lidé naučili krást? Protože stále nebylo něco k dostání (není ani dnes) tak si pomohli tak, že odnesli z podniků, co potřebovali. Nakonec věděli, že nejvíce obírají stát komunisté nahore. Žili za státní peníze, jejich rekreační sídla byly zámky, odkud vyhnali šlechtu, ale sami si tam vlezli, ovšem za státní peníze. Takové objekty jsou opravené. Ostatní jsou zchátralé. Úhrnem:

1. ze všech stran jsou "stoleté" nedostatky, které potřebují odstranit. Byla by to práce a zas práce.

2. je nezaměstnanost, protože ta pracoviště mentalitní (umělá komunistická zaměstnanost) se řítí do záhuby.

3. stát nemá tolik peněz (zatím spíše dluhy) aby mohl investovat do nových podniků. A podniky zatím neumějí podnikat, neboť byly zvyklé čekat na pokyny zhora.

Sovětský svaz to byl nějaký čas náš odběratel. A že špatně platili? To nevedlo ono se to vždy nějak udělalo. No a dnes si všichni títo soudruzi sedí ve svých residenčních, konta ve Švýcarsku, velké důchody a teď nová vláda, starej se! Takže vidíš, že příliš mnoho demokracie také škodí.

A ti slovenští křiklouni! Ti už nadělali vládě starostí! Již měli 1000 krát vysvětleno jaké negativní dopady by mělo rozdělení, ale je to jako když "házíš hrách na zed". Smutné na tom je, že je popichují kanadští Slováci, kteří dnes vidí všechno z dálky a vůbec nemůžou pochopit důsledky, protože tu dlouho nežili, náš svět je úplně jiný. Ti by se asi divili (Slováci), kdyby došlo k rozdělení. Správně jsi to pochopil. Když mi někdo řekne, že to bylo za komunistů lepší, doporučím mu emigraci do Ruska. Já budu třeba hladovět, jen když jsou hranice otevřené, ty strašně ostatní dráty propojené elektrickým proudem jsou odstraněny a lidé mohou cestovat, navštěvovat se nebo mít alespoň pocit svobody.

Já bych ještě zrušila všechny ty zbytečné instituce jako je Sněmovna lidu, Česká národní rada, Slovenská národní rada a já nevím co ještě a ponechala bych pouze

Pokrač. na str. 5

ALOIS JIRÁSEK NA DVOŘE VÉVODSKÉM

Pokračování z min. čtvrtka

Slyšela, že na zámek přijel vévoda, a ten může více než vrchní sám. Kdyby ho znala a věděla, kde ostává a jak by se k němu dostala. Slyšela, že to tuze hodný pán, že i dukáty chudým rozdává. Kdo jí poradí? Ohlížela se. Slunce zapadalo, zář jeho rozlila se stromořadím. Nikdo nešel. Do zámku už nesmí.

Hle tam nějaký pán, to asi úředník ze zámku. Vstala, popošla několik kroků a postavila se mu skoro do cesty.

„Milostivý pane!“ pravila třescoucím se, bázlivým hlasem.

Hlasivec, zastaviv se, překvapeně hleděl na chorou bledou tvář ženy, jejíž hluboko zapadlé, kalné oči k němu tak prosebně i ostýchavě vzhlížely. Ptal se jí vlídně, čeho sobě žádá. Slyšíc, že tak mírně a laskavě ten milostpán mluví, nabyla důvěry a upřímně, prostoduše všecko bídou svou mu vypověděla, prosíc jej, aby milostivě zprostředkoval a za ni se přimluvil. Slyše její tužbu na vrchního, ptal se po něm a uslyšel ještě víc — ohlas mínění všech poddaných. Hlasivec se zamyslí; pak pravil:

„Jděte domů, ženo, dnes není možná nic učinit. Přijďte zejtra sem tou dobou a doufám, že vám více povím. Tu kupte dětem chleba,“ a vyňav sáček, dal jí stříbrňák. Chtěla mu ruce líbat, ale on tomu nedopustiv vytrhl se jejímu děkování. Ke bráně kráčeje slyšel za sebou žehnání. Nevšiml si ani, že v hloubi stromořadí objevili se dva jezdcí. Stanul před branou.

Ještě než vkročil do zámku, prve než o budoucnosti jeho rozhodnuto, dána mu příležitost, aby jednal.

Budiž to šťastným znamením.

A vrchní, strýc Eliščin? Buď, jak buď! Vkročil do zámku.

VII.

EPISODA

Princezna Johanka byla dnes roztržitá. Málo jí v mysli utkvělo z toho, co vážná učitelka, odkvetlá mlle. Laroche, tenounkým hláskem jí vykládala z dějin.

Byl krásný červenový den. Otevřeným oknem vál čerstvý, čistý vzduch a vzdouval zlehka jemné záclony okna. Švehol ptactva až sem zazníval a zevzdáli kynuly lesnaté stráně, nad nimiž k modravým horám bělostné mraky spěly. Těžko bylo v pokoji vytrvat.

Princezna navrhla, aby daly sobě knihy snést do zahrady, tam že by se rozkošně učilo a výkladu naslouchalo. Učitelka svolila. Když dlouhým koridorem prošedše po schodech sestoupily, přišly do chodby v přízemí, kdež viselo na stěně několik začernalých obrazů. U posledního z nich, nedaleko vchodu visícího, princezna se zastavila.

„Ach, je tu ještě!“ zvolala radostně a hleděla na velice sličnou tvář mladé slečny, na obraze zpodobené.

„Mlle. Laroche, ta byla krásná! Vlasy jako len, a ty oči. Že takových nemám?“

„Ještě krásnější.“

„Oh, takový pohled nemá nikdo. Vždycky se tu u ní zastavím a třeba celou hodinu bych se na ni dívala. Je to nějaká rytířka. Jaký střih, jak ošklivý krejzlík! Ale hlava! Tvář! Vykládejte, mlle. Laroche, dějepis, vypravujte mně o ní, kdo byla?“

„Zajisté to nějaká slečna z toho českého rodu, který tu před mnoha sty lety vládl.“

„Ah, dcera nějakého hraběte a nyní na chodbě? To mou podobiznu také na chodbě zavěsí, až by nás tu snad nebylo? Oh, toť ošklivé! Ten obraz tu nesmí zůstat, dám si jej do ložnice zavěsit, abych jej měla stále na očích. Nuže, milá Laroche, vypravujte něco o té české hraběnce.“

„Tak v dějinách nevynikla, aby jméno její historické zachovali. Ostatně, co se o ní ví, jsou jen matné báchorky a pověsti zdejšího lidu, a těch netřeba si všimnout,“ pravila s pohrdou učená dějín vypravovatelka.

„Ten obraz mne tolik zajímá, okouzluje, že bych ráda i tu pověst o té krásné slečně s tím nevýslovně jímavým pohledem slyšela.“ Vystoupily právě ven.

„Hle,“ zvolala vesele princezna, „učitelova Mařenka. Jen se neostýchej a přistup! Ještě jsem tě letos neviděla; oh, tys vyrostla. Kam jdeš?“

„Byla jsem u své tety, klíčnice, milostivá princezno.“

„To je ta stará paní, znám ji, a ta asi ví o té rytířské slečně, jejíž obraz na chodbě, od nás hned na kraji visí.“

Mlle. Laroche byla již netrpělivá.

„Ó ano, to byla Alžběta Smiřických, kterým jednou zámek a panství patřily.“

„Znáš tu povídku?“

Když Mařenka přisvědčila, zajásala princezna a prosila učitelku, aby dovolila Mařence pověst tu vypravovat. Mlle. Laroche byla již přesvědčena, že z dnešní lekce by jistě nic nebylo, i svolila. Zahrada, které Piccolomini, prvního cizího rodu, jenž na Náchodě vládl. Květiny v rozmanitých, uměle složených políčkách a kolech byly v nejbujnějším květu. Ranní chladivý větřík vanul stinnými chodbami, jež tvořily habrová bujná křoví a stromy nůzkami zahradnickovými přistřížené a sklcnuté. Vyhlička ze zahrádky ven na dolinu, stráně a lesnaté vrchy byla utěšená.

Za svého letního pobytu na Náchodě přál vévoda Petr dosti svobody svým dcerám. Čas jejich nebyl přísně omezen, vycházky jejich byly časté. Zhusta i do města sestoupily a cestou hejčkaly malé děti, jež potkaly, a lahůdkami je nadělovaly. Dokud menší byly, bývaly mnohé z městských dívek na zámek zvány, aby účastnily se ve hrách mladých princezen. Z těchto družek nejmilejší byla Johance Mařenka učitelova. Rok tomu, co se neviděly, a obě dospěly za ten čas v panny.

„Tak, Mařenko, začni o té krásné slečně, tolik se těším,“ vyzývala princezna v stinné besídce, do které zašly. Mlle. Laroche procházela se cestičkami.

Johanka opřela hlavu o sloupec besídky a bujně listí sklánělo se jí jako věnec k bílému čelu.

„Nevím, dovedu-li to vypravovat.“

„Tak,“ pobízela dychtivě princezna.

„Tak asi před dvěma sty lety, anebo snad ještě víc, tento zámek a celé panství i mnoho jiných panství patřilo pánům ze Smiřic. Jeden z nich, jméno už nevím, ale v knihách je to prý napsáno, měl dvě dcery. Jedna z nich, a to starší, jmenovala se Alžběta, mladší Salomena. Obě byly krásné, ale nejkrásnější ze všech na sto mil byla Alžběta.“

Otec jejich byl nesmírně bohatý a mnoho cestoval. Projel cizí země, i Afriku, byl tuze daleko, bůhví kde. Když se navrátil, přivezl s sebou svým dcerám mnoho drahých věcí a také s ním přijel mladý člověk, kterého z otroctví někde v Turecku vykoupil. Mladík ten, divně ustrojený, byl tuze krásný a Smiřickému byl nejmilejším služebníkem. Jiný ho nesměl obsloužit. Ale milý mladík neustále byl zamyšlený a smutný. Snad se mu tuze stýskalo. S nikým nemohl promluvit, protože mu nikdo nerozuměl, leda hrabě, a také se všem vyhýbal. Nejraději sobě zalezl do příkopu pod bezový keř a sedal tam dlouho do noci. Zpíval prý tak krásně, ale také tak smutně, že až se člověku srdce z toho rozbolelo. Najednou začala také mladá hraběnka Alžběta chřadnout a žádný nevěděl, co jí je a co by jí pomohlo. Trvalo to delší čas. Starý hrabě tuze se trápil, protože mu byla nejmilejší. Až jednou v noci zámecký hejtman přistihl cizince s Alžbětou v zámeckém příkopě. Seděli tam na lavičce a objímali se.

Zamilovala si jej a neodolala, až sama k němu přišla a jemu svou lásku vyznala. Tak dlouhý čas se milovali a nikdo o tom nevěděl. Hejtman všecko pověděl starému

Pokračování na str. 5

We Want Your Business!

Personal Checking Plans
Savings Plans including Money Market
Accounts and Certificates of Deposit Accounts
Retirement Plans
Personal Lending Services
Cash Station® Network—24 Hour Banking
Please call an Affiliated Personal Banker
for complete information

AFFILIATED BANK

WESTERN NATIONAL

5801 West Cermak Road
6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650
(708) 656-2000

BURLINGTON • CHICAGO • DU PAGE
FRANKLIN PARK • MORTON GROVE
NORTH SHORE NATIONAL • WESTERN NATIONAL

Member
FDIC

Smířickému. Ten se tuze rozzlobil, že jeho dcera milovala otrocka. Chytili ho, spoutali a pak zmizel a nikdo nevěděl, co se s ním stalo. Vypravovali si, že ho zavřeli do hladomorny, co na stráni u zdi podnes stojí, a tam že zahynul.“

„A Alžběta?“ ptala se skoro tiše Johanka.

„Ta byla pro svou lásku tuze nešťastná a mnoho vytrpěla. Odvezli ji na hrad Kumburk někde u Jičína a tam soužila se několik let v žaláři. Hrabě Smířický zanedlouho zemřel. Ona měla dědit. Ale Salomena, sestra její, zmocnila se všech panství a Alžběta zůstávala napařádkem v pevném hradě Kumburském.“

Mařenka se odmlčela.

„A zahynula tam?“

„Teta vypravovala, že tam zemřela, ale strýc zas jinak. Zámecký pan páter má prý takovou starou knihu a tam je to všechno napsáno. Alžbětu vysvobodil nějaký rytíř a toho prý potom pojala za manžela a Salomeně se pomstila.“

„S tím cizím mladíkem se již tedy neshledala.“

„Nikdy. Zmizel jako kámen ve vodě.“

Johanka mlčela. Majíc oči přivřené, zamyšleně hleděla před sebe.

„Ta vytrpěla pro svou lásku,“ přerušila Mařenka mlčení. „To všechno proto, že ona byla hraběnkou a on cizí, sprostý člověk.“

„Ale byla přece šťastná! Tak jej milovala a byla milována!“

„Učaroval jí prý svým zpěvem. Když tak v noci v zámeckém příkopě sedával, slyšela ten jeho divný zpěv do své ložnice; nedalo jí, musila za zpěvem k zpěvákovi.“

„To nebyl jen zpěv. Ah, byla šťastná.“

„A žaláf a ta muka?!“

„Ty bys toho nechtěla snášet?“

Mařenka se usmála.

„U mne je to jinak, já nejsem hraběnka.“

„Ó, já bych zrovna tak jednala, jak ona!“

„A kdybyste, princesso, tolik zkoušela?“

„Bylo by to pro něho!“

„Přicházím také poslechnout,“ pravila mlle. Laroche, stanuvši u vchodu stinné besídky.

„Již jest po přednášce, a po dějepisné hodině, vid, Mařenko. Zítra to dohoníme, milá Laroche, co jsme dnes promeškaly.“

„Princesso, již jsme tolik zanedbaly,“ pravila vážně učitelka. „Ale zejtra neslevím ani minuty. Jest čas zménit toaletu.“

„Ó, dnes máme hostinu!“ a Johanka rychle vstala. „Pojďme tedy!“ Zdálo se, že pomýšlení na ni ji rozveselilo. Vzpomněla, že tam uvidí toho, na něž před chvílí myslila. Lehounkým, svižným krokem spěchala ke bráně. Přišly na nádvoří. Vpravo před nimi v přízemí vysoké budovy bylo okno otevřeno. Viděly až do jizby. U okna stál mladý muž, jenž máje v levici vázu, kytce v ní se bělající vody ze sklenice přiléval. Johanka se zarazila. On! Poznala květiny — kopretiny; toť ony, které mu v háji hodila na prsa. On je ošetřuje, zalévá! Ví-li?

Lekla se a přec bylo jí to milo.

Společnice jí došly. Arnoldi, postaviv vázu na stůl, odcšel, jako by sklenici odnášel. Ale za chvíli, kdy princessa se vzdálila, přistoupil k oknu a hleděl za ní.

„Viděla,“ pomyslíl a usmál se.

VIII.

VÉVODA

Roztomilý, útulný budoár paní vévodkyně.

Na stropě mythologické obrazy, představující osudy krásné Dafny, skvěly se živou barvou. Na stěnách leskla se křišťálová zrcadla v nákladných, bohatě zlacenných rámcích, a těžké hedvábné záclony bledě růžové barvy lučně tlumily světlo dvěma vysokými okny vpadající.

Hebounké, drahou růžovou látkou potažené polštáře na měkké pohovce se zlaccnými nohami vábily k sladkému si pohovnění, jakož i hebké, skvostné fotely. Římsa nad mramorovým krbem byla plná různých drobností. Bělaly se tam sošky, vázy a jiné titěrky z pravého čínského a míšeňského porcelánu, skvěly se barvné a starožitné sklenice, nad něž vynikaly hodiny se zlatým ciferníkem, alabastrovými sloupky a alegorickými soškami z téže látky.

Vzduch budoáru byl prosáklý příjemnou vůní. Vévodkyně, sedíc na pohovce, vystřihovala lesklými nůžkami siluetu, jejichž velikou milovnicí byla. Proti ní, na taburetu sedě, předčítal Arnoldi z knihy skvostně vázané. Čtení vznešenou paní velice bavilo, neb často, siluetku vystřihnoucí, sklonila ruce v klín a upřeně hleděla na sličného čtenáře. Nebylo divu. Francouzské verše krásně zvučným tím hlasem přednášené jen plynuly a mile ozývaly se rozkošnou prostorou.

Arnoldi dočetl. Zavřev knihu, tázavě pohlédl na vévodkyni.

„Jsem spokojena. Velmi pěkně přednášíte. Dlouho-li se připravujete?“

„Čítám prima vista, ale mám-li Vaší Výsosti předčítati, připravuji se a jest mi to velikým potěšením.“

Vstal.

„Nuže, vypátral-li jste ono tajemství, které jste mi sdělil? Ci jste zapomněl na svůj zvadlý talisman?“

„Ach, zvadl, Výsosti, a přál bych si, aby nyní opravdu talismanem se osvědčil a mně přispěl.“

„Proč?“

„Bylo by třeba, abych zašel do háje a tam hledal onu vznešenou bohyni a volal, aby teď skutečně, a ne jen ve snu, se mi zjevila.“

„Vzýváte bohy, je to tak něco neobyčejného, že bohyně k tomu třeba?“

„Ó nikoliv. Račtež milostivě, Výsosti, odpustiti — jen jediné slovo Vaší Výsosti, a já bych bohyně s nebes nevolal. Kdybych odvážiti se směl, jen slovo, a Vaše Výsost bude mou spásou a —“

„Toť divné. Očekávám hrozně věci, mluvíte!“

„Děkuji pokorně Vaší Výsosti za tu milost. Jsem zpěvák, komediant,“ a lehounký, trpký úsměv zjevil se na rtech Arnoldiho. „Bylo by hříchem a velikým nevděkem, kdybych nyní toužiti chtěl na své postavení. Jest mi blaze v záři Vaší vévodské Milosti! Ale sezóna dojde, nastane podzim a jako přelétavý pták budu volný. Tažný pták má svůj jih, své teplé, slunné kraje, já nemám domova, nikoho. Unavuji Vaší Výsost svým dlouhým výkladem a prosím —“

„Pokračujte.“

„Jsem vlnou zmítanou, a rád bych našel poklidu, rád bych se zbavil potulného života.“

Zamlčel se.

„Nuže?“ a vévodkyně usmála se laskavě. „Chtěl byste u nás zůstat?“

„Výsosti, to by bylo mým největším štěstím, to jest mou srdečnou touhou. Hledám stálé postavení.“

„Co byste zastal?“

„Znám se slovem i písmem v několika jazycích, Výsosti. Trvám, že Jeho Výsost pan vévoda potřebuje sekretáře —“ Zamlčev se, pohlédl svým krásným okem pokorně a prosebně na vévodkyni, jež na ta slova poněkud se zamyslíla.

„Tedy sekretářem — a to místo že volno. Nuž uvidíme,“ a milostivě se usmála.

Arnoldi chtěl ještě promluvit, ale vtom do budoáru vstoupil vévoda, jenž spatřiv zpěváka, na okamžik obočí chmurně stáhl. Arnoldi uctivě ustoupiv, hluboce se uklonil. Vévodkyně ruky pokynutím jej propustila. Vévoda pozdraviv stanul u krbu. Byl muž již letitý, vysoké postavy. Nesl se zpřímá, po vojensku.

„Nuže, má drahá,“ pravil vážně, „dnes je hostina.“

„Ach, ano, zapomněla jsem. Přejete si, abych byla přítomna?“

„Čiňte, jak vám libo, ale těšilo by mne.“

„Abych upřímnou byla, netěší mne na ty chuďasy se dívat. Ale půjdu ráda; vidím, že si toho přejete.“

Libě se usmála a laskavě hleděla na svého manžela, jehož tvář se vyjasnila.

Pokračování příští čtvrtěk

Český národní hřbitov v Chicagu

již přes 100 let dobře slouží potřebám československé krajanské veřejnosti v Chicagu a okolí.

Pohřbívání do země, žehem a do krypt MASA RYKOVA MAUZOLEA s křídly dr. Ed. Beneše a gen. M. R. Štefánika.

Obstaráme letní i zimní zdobení hrobů, jakož i bronzové náhrobní tabulky, kamenné pomníky a ostatní potřeby a služby spojené s údržbou.

Tel. 788-8442, 539-8442
5255 No. Pulaski Rd.
CHICAGO, IL. 60630

Poslouchejte náš rádiový program každou neděli v 9 hodin ráno na WCEV 1450

Podobnost čistě náhodná

František Růžička

Nevím proč, ale kdykoliv něco takového čtu, tak mi to připadá jako pěkná rána pod žebro, nebo přímo kopanec.

O cestě prezidenta Václava Havla do jižních Čech nás podrobněji informoval regionální tisk DJP č. 23. Její konkurenční rival (v té době) — NŽ — si neodpustil tít do živého hned první větou svého čísla 28:

„Hele, kdo tam toho Havla vede? — No, toho musíš znát, to je náš ředitel, kterej sem ved taky Jakeše...“

Bdím, či sním? Je to sen či skutečnost? Ano, čtenáři, je to smutná skutečnost. Tak se ptá redaktor-novinář, který sám ne JETE oslavoval Jakeše, Adamce, Pitru,...potom Dlouhého, Čalfu...a dnes Havla!

To není podobnost čistě náhodná, to je historická pravda. A netýká se pouze JETE a třeba NŽ, ale i ČTK, DJP (dříve JP), různých nových akciových společností či jiných institucí.

Jak výstižná jsou slova Vladimíra Škutiny otištěná v DJP č. 18 (snad to soudruzi redaktoři také čtou): ...„Dva novináři dřív psali, co se líbí panu Husákovi a hrozně ho chválili. A pana Jakeše. Vždycky si říkali pro sebe, jestlipak se to bude líbit soudruhu Jakešovi, abychom mohli napsat, že se nám to líbí taky. Já jsem si z nich dělal legraci — i z těch kolaborantských pseudonovinářů...“

A co by řekl moudrý stařec na závěr? Nezapomínejte, že vrána k vráně sedá — ale hlavně, že vrána — vráně oči nevyklove! A autor oněch slov v NŽ — jak jinak, opět známý neznámý, ale o tom již byla řeč jinde.

☆☆ XXXIV. ☆☆

Reprezentační ples

Plesový výbor Sdružených československých organizací chicagské oblasti pracuje již na přípravách 34. Repreznatčního plesu, který bude pořádán v sobotu 8. února 1992 v plesové síni Drury Lane v Oak Brook, IL. Také letošního roku bude proveden pěkný debutantský program s uváděním mladých dívek do společenského života. Upozorňujeme na tuto příležitost a žádáme rodiče, aby přihlásili své dospívající dcery pro jejich debut u příležitosti XXXIV. Repreznatčního plesu. Zavolejte o informace Liby Buček, tel. 354-7707 nebo Frances Zebig, tel. 246-3194.

Federální vládu, zastoupenou v poměru k obyvatelstvu Čechy a Slováci v čele s prezidentem a pak by všechna jednání měla spadat a zákonnost, kterou nutně potřebujeme bychom měli raz dva.

Takhle si hraje každý na svém písečku a zákony nemáme hotové.

Zdraví Tě
Tvá Zorka

VŘELE DOPORUČUJI vyčistit koberce a čalouněný nábytek od výše uvedeného Chris. Několikrát mi čistil koberce a též restaurant Plaza, jehož jsem býval majitelem.

— Zdeněk Kresl

Čistím koberce

a čalouněný nábytek. Volejte kdykoliv, Chris - (708) 863-4113.

LIK TRANSLATION SERVICE

z češtiny do angličtiny
a naopak

I. J. Kovar

P.O. Box 313

Riverside, Il. 60546

or call (708) 442-7115

HELP WANTED

Day care person for infant. Full-time, daytime only. Must speak some English. References required. Westchester. Call after 6 p.m. or leave message 708-865-1898

Kde možno koupit HLASATEL:

- Austin a Čermák Rd.
Cicero — stánek
- Prague Sausage
6312 W. Čermák Rd., Berwyn
Pouze nedělní
- Minařik Bakery
5832 W. Čermák Rd., Cicero
Pouze nedělní
- Redakce Hlasatele
6426 W. Čermák Rd., Berwyn
- Fred Pancner
6514 W. Čermák Rd., Berwyn
- Roh Oak Park & Čermák Rd.
Berwyn — stánek
- 26th & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & Ridgeland
Berwyn, stánek — nedělní
- Čermák Rd. & East Ave.
Berwyn — stánek
- V New Yorku: Candy Store
1437 - 1st Ave., New York, NY

MIKI SPIGL

Cermak Real Realty
6226 záp. Cermák tř.
Berwyn, Il.
č. tel.: 484-4800

WESTCHESTER

Překrásný, dvoudenný (plus pro rodiče), na zakázku stavěný dům, 7 — 7 plus, 3 ložnice, balkon a obrovské kuchyně.

STICKNEY

Dům pro osm rodin: 4 byty dvouložnicové a 4 jednolůžnicové. S 20ti procentní zálohou, dům se splácí sám. Volejte o informace.

WANTED...

to contact people who have done genealogical research on Czechs who came to the U.S. from the Čáslav area of Bohemia. Please write J. F. Calek, POB 5086, Albuquerque, NM 87185.

HLEDÁ SE

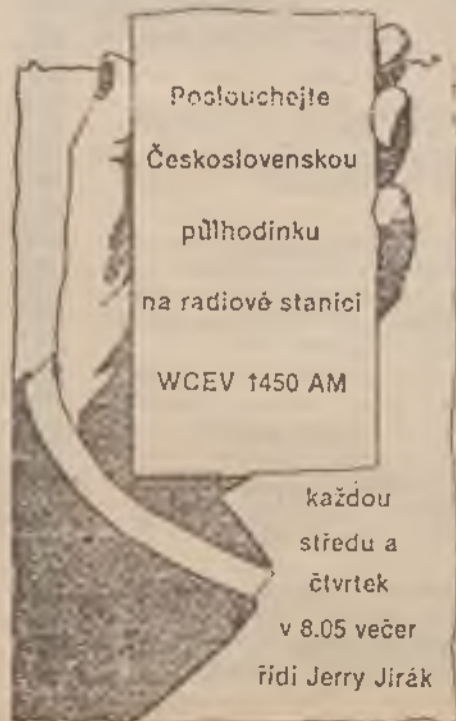
Hledám dobrého a laskavého člověka nebo lidi k opatření peněz na záchranu svého domova. Můžete-li pomoci jakýmkoliv způsobem, pošlete prosím odpověď co nejdříve na adresu: Donica, 2237 So. Wolf Rd., P.O. Box 354, Hillside, IL 60162.

RŮZNÉ

STE OBÉZNY (tlustý)? Cítíte se stále unavený? Naturální produkty patentované v USA vyřeší vaše problémy ve velmi krátkém čase, garancie (mesiac); v případě neúspechu vrátíme peníze. Tel. (312) 342-2672 po 8:00 P.M.

RŮZNÉ

Americká společnost hledá spolupracovníkov — lékařov — denlerov — kaderníkov — pedikúrov — a iných. Tel. (312) 342-2672 po 8:00 P.M.

Poslouchajte
Československou
půlhodinku
na radiové stanici
WCEV 1450 AM

každou
středu a
čtvrtek
v 8.05 večer
řídí Jerry Jiráček

Slavonia & Co., nebo Slavonia a spol....

V každém případě, 10. prosince řekl mluvčí Gorbačova, že prezident SSSR zůstane v úřadě a bude usilovat o novou svazovou úmluvu. Přirozeně nikdo neví, co se stane dále, a než bude tento článek uveřejněn možná budou předvedeny jiné epizody sovětského záhadného divadla.

Proto je velmi pravděpodobné to, co řekl CIA Robert Gates v Domě zástupců 10. prosince, že totiž Svaz SSR se stává "nebezpečně nestálým, měnivým." Obzvláště proto, jak připomenul, že většina sovětských střeš je stále ještě namířena proti Spojeným státům.

Ale celá ta věc "Společenství nezávislých států" (Commonwealth of Independent States) ať je jeho konečný osud jakýkoliv, je hádankou z několika jiných důvodů.

Za prvé, o žádné iniciativě tohoto druhu nebyla nikdy řeč v Sovětském svazu nebo v těch třech slovanských republikách, které se teď chlubí, že mají svobodně zvolené parlamenty. Nicméně, v tajnosti od svých lidí a oněch parlamentů, vůdcové těch tří "nezávislých států" rozhodli sejít se ve velkém spěchu a, jak je možno se domyslet, s hotovou smlouvou v kapse.

Za druhé, nikdo vlastně neví, proč volili sejít se přímo na polské hranici a ne v Minsku, hlavním městě Bělorusi, nyní označeném za hlavní město nově utvořeného "společenství". Může-li být dána odpověď na tuto otázku, je možná obsažena v článku 13 zmíněné úmluvy, která mezi jiným obsahuje následující:

"Tato úmluva je otevřena pro všechny členské státy dřívějšího Svazu socialistických republik, a rovněž pro jiné státy, které sdílejí cíle a principy této úmluvy.

Tato slova jsou zcela dvojsmyslná a nejasná, protože se nezmiňuje o zakladatelích "společenství" jako o "nezávislých státech, ale spíše jako o "členských státech" dřívějšího SSSR." Toto platí také o všech sovětských republikách, které se teď nazývají "nezávislými státy".

Ale problém tu ještě nekončí. Protože je nepravděpodobné, že se ke "společenství" připojí Spojené státy, Kanada, Japonsko, Čína nebo kterákoliv západoevropská země, možnými dobrovolníky mohou být pouze země Východní Evropy, které se nedávno odtrhly; což je obzvláště důležité, protože jsou to převážně země slovanské. Možná proto se schůzka konala na polské hranici a hlavní město "společenství" bylo přemístěno do Minska, města, které kdysi dokonce patřilo Polsku.

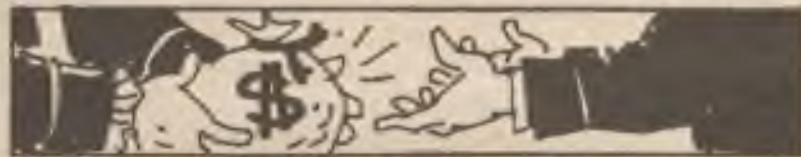
Zda nějaká země Východní Evropy se připojí k takovému "společenství", to se teprve uvidí. Ale já bych se nedivil, kdybych se jednoho dne dověděl, že někdo z Polska byl přítomen na schůzce zmíněné "trojky". Lech Walesa je Borisem Jelcinem hypnotizován a Polsko, ze zřejmých důvodů, se ještě dlouho nebude moci připojit k NATO nebo k Evropské obci, a proto je těmito dvěma institucemi zklamán. A co víc — Polsko již prohlásilo, že nepodepíše novou a již ujednanou dohodu s SSSR, ale místo toho podepíše dohodu se "společenstvím".

"Společenství" a jakási "Slavonie" si zaslouží ještě další poznámky. Slovanské národy z nichž většina žije ve "společenství", mají 300 milionů obyvatel. Tím jsou číselně nejsilnější mezi národy bílé rasy, protože anglicky mluvící běloši jsou číselně slabší než Slované. Velkorusové si kdysy pohrávali s myšlenkou spojení všech Slovanů, ale měli problém s Poláky, a později komunismus způsobil, že se tato idea stala irelevantní. Ale zdá se, že "Slavofilové" znovu vycházejí na povrch ve vymořující se Rusku, a že nacházejí následovníky na Ukrajině a v Bělorusi.

Je nesnadné říci, k čemu to všechno povede. Ale protože Poláci, Češi a Slováci stále ještě chovají naději, že se jednou spojí s nedílnou Západní Evropou nebo s Evropskou obcí, zdá se, že Velkorusové jim nabízejí jejich vlastní "obec", Slovanskou obec, jako alternativu. Možná již vědí, že nabídka nebude přímo odmítnuta; všechno je možné v té části světa. Kromě toho Sovětské tajemné divadlo má své odbočky po celé Východní Evropě, i když se to přičí všeobecnému názoru Západu.

Možná z té celé věci nic nebude, ale nemůžeme vyloučit, že se jednoho dne vynoří nějaká "Slavonie a spol.", která je fakticky dřívější Sovětský blok pod jiným jménem, minus Východní Německo, ale obsahující možná Jugoslávii a Albánii.

Washington Inquirer, 20. pros. 91,

The U.S. agreed to buy Alaska from Russia for \$7.2 million on March 30, 1867.

• Pracovní příležitost •

pro osobu plyně mluvící česky a anglicky, se zkušeností s obráběcími stroji (machine shop). Firma Walker Magnetic Group koupila závod v Hulíně v Československu a potřebuje formana, který mluví anglicky, aby pracoval v Hulíně.

Volejte pány Alesiho nebo Bernarda: 1-800-W-MAGNET, nebo z Kanady: 508-653-3232.

Lidé z exilu

JIŘINA ŠIKLOVÁ, Praha

Občas dostávám otázku, co se změnilo v mém životě po listopadu 1989. Prakticky všechno, mnohé sny se staly skutečností, ale zrovna moc spokojená také nejsem! Denně se opakovaně rozčiluji nad lidskou hloupostí, sobectvím a netrpělivostí a denně sobě i ostatním opakuji, že dohnat čtyřicet ztracených let se nedá za dva roky! Ani dítě se nenaučí za tak krátkou dobu pořádně chodit, natož být samostatné.

Obtíže jsou větší než jsem očekávala. Po vládě komunistů jsme zdědili zadlužený statek, zaplevelená pole, zamořená a polozasypaná studně a mentalitu lapků, nebo poddaných, kteří jenom čekají na příkazy. Alespoň, že již víme, kterým směrem máme tu káru táhnout z hnoje von. Jak ji vytáhnout a jak k ní zapáhnout koně, se snad také znovu naučíme a někdo nám na čas toho koně i půjčí.

Některé věci se však dají napravit i bez valut!

Jednou z věcí, která mne rozčiluje, je vztah lidí z domova, z Československa, k našemu exilu. Jsme země, z níž v posledních čtyřiceti letech emigrovalo skoro půl miliónu obyvatel a mnozí z nich, přes všechny osobní potíže, udržovali trvalé spojení s lidmi v Československu, překládali články a knihy našich autorů, sbírali peníze na jejich vydávání, udržovali v západních státech v povědomí naší resistenci a neúnavně připomínali veřejnosti, že se ve středu Evropy stal zločin. Naše kultura, která měla být umlčena, se zásluhou lidí v exilu stala v zahraničí známější, než v letech předchozích. To, co mělo být násilně „na věčné časy“ odděleno, (exil a domov) se spontánně spojilo a vytvořilo hodnoty, které nás přejíjí. Češi a Slováci v exilu svojí činností rozbili informační monopol komunistické vlády, pomocí rozhlasových stanic a v zahraničí vydávaných časopisů umožnili vzájemnou i naši vnitřní komunikaci, uchovávali myšlenky a díla zde ničená a zakazovaná, přímo či nepřímo nás podporovali a radovali se z našich úspěchů. Toto nedělali dva nebo tři roky, ale skoro půl století. Přes všechny jejich občasně vnitřní rozpory si tuto štafetu pomoci předávaly jednotlivé generace a generační vlny mezi sebou dál.

Nedovedu si představit dějiny našich zemí bez dějin našeho exilu a naší literatury a kulturu bez děl, která vznikla v emigraci.

Protože nejsem ani poslanec ani vládní činitel, slyším občas výroky, které mne hluboce mrzí:

„Vlastně nás emigranty zde lidé nechťají.“

„Vidím úlevu ve tvářích, když řeknu, že jsem zde jenom na návštěvě a nemíním tu zůstat.“

„Dokud mne potřebovali, denně mi lidi volali, ale když jsem přijel, nikdo mi nenabídl zaměstnání.“

A nebo z druhé strany:

„Vy jste si odjeli a nás jste zde nechali v tom bahně.“

„Každý nemohl utéct.“

„Kdo to zde s námi neprožil, ten nám nerozumí!“

A totéž se často děje nejen mezi politiky a tvůrčími pracovníky, ale i mezi členy až

dosud rozdělených rodin. Přes zatarasené hranice se vzájemně milovali a nyní, po možných a opakovaných návštěvách, se hádají o majetek při očekávané privatizaci.

„Odešli jsme jen s tím, co jsme měli na sobě! Sourozencům zde zůstalo po nás všechno a teď jim máme platit i za přenocování ve vile, kde jsem se taky narodila?“

„Připadám si občas jako žid, kteří se vraceli z koncentráku. Nikdo se také již „nepamatoval“, kdo skončily šporky a vkladní knížky, které jsme si u přátel uschovali.“

A mohla bych citovat dále. Na ukázkou to stačí.

Z obou stran je slyšet zklamání a já si občas myslím, že lidé u nás jsou morálně zdevastovaní více než Severočeský hnědouhelný revír. Ani oficiálně jsme exilu dostatečně nepoděkovali. Hlavně jsme nepoděkovali těm desetitřicet tisícům lidí, kteří svolávali krajanské schůze, vytvářeli krajanské spolky, udržovali české školy, posílali peníze rodinám zavřených, těšili se z každého projevu zdejšího odporu a naše boje s komunistickým režimem prožívali jako zákopovou válku. Každý z těch, kteří sem přijíždějí mi se slzami v očích vypráví, jak prožíval listopad 89, jak toužil být s námi na Václavském náměstí, jak se strchoval o osud této země i přesto, že již dávno je občanem jiného státu.

Zklamání z obou stran je pochopitelné. Jsme si vzájemně vyčítkou! Skoro každý, kdo zde zůstal, nějakým způsobem spolupracoval s komunistickým režimem či alespoň s ním slušně vycházel. Současně ale naše existenční obtíže zvyšovala vyplněná rubrika v kádrovém dotazníku, zjišťující, zda lidé mají příbuzné v zahraničí a zda si s nimi dopisují. Za vlastním neúspěchem se často i skrývala jasná příčina, „bratr v zahraničí“. A pokud se člověk nechal donutit od estébá a zřekl se svého otce či bratra, pociťuje jeho návrat zvláště rozporuplně. Ti z exilu jsou „příčinou“ jeho sebezhanobení!

„Kvůli nim jsem musel podepsat papír“ - a současně zjišťujeme, že tento úpis dáblu nepodepsali všichni, a i proto si více stěžujeme, obviňujeme druhé a čekáme omluvu od toho, jemuž bychom se měli sami omluvit! Pro jistotu si raději vzájemně vyčítáme.

To platí jak o těch, kdo byli v exilu z politických důvodů a tam se politicky angažovali, tak o těch, kteří emigrovali z důvodů ekonomických. Obojí začínali jinde a znovu a vycházeli z nuly a dokázali si znovu vydobýt své postavení. Ukázali se schopnějšími. Každý z exulantů vzpomíná na první léta za hranicemi jako na nejtěžší období svého života. Ale současně je i uspokojen, že se odvážil, dokázal se prosadit a znovu začít. Sebehrdost exulanta a jeho pocit převahy a vnitřní síly je patrný, i když slova dokáže censurovat. Tím nechtěně zraňuje ty, kteří se neodvážili, již pouhou svojí přítomností. Exulanti - podobně jako disidenti - jsou pro nás němou vyčítkou. Jsou odlišní, viditelní, neztrácejí se v šedém zástupu. I proto je na ně vidět, i proto se dá na ně útočit. A neodvážím-li se útočit, tak je alespoň pomlouvám. Když všichni kulhají, je zdravý člověk nápadným a vzbuzuje nedůvěru. Jak to, že někdo

Snímek Josef Molin

může chodit bez hole?

Tito lidé jsou hmatatelným důkazem, že člověk se nemusel a nemusí jen přizpůsobovat, ale může si volit vlastní a odlišnou a k tomu i úspěšnou cestu. Navíc jim vývoj událostí dal za pravdu. Dostali morální satisfakci v dějinách a na to se také špatně zapomíná. Představitelé „strany a vlády“ za nás rozhodovali a činili nás nejen na sobě závislými, ale i nedospělými a bezmocnými a to je úrodná půda pro závist.

Ti, co se odvážili odejít, vracejí se dnes jako úspěšní, zkušení, relativně proti nám bohatí, umějí jazyky, mají v zahraničí kontakty a zkušenosti ze světa, do něhož my teprve chceme vstoupit. Odešli, zmizeli, ale dnes vidíme, že nás vlastně předběhli. Jsou pro nás konkurencí a zase nás předbíhají. To se v pseudorovnostářské společnosti „neodpouští“! Nepřimo v nás vyvolávají pocit vlastní nedostatečnosti a i proto jim neotevíráme tak ochotně dveře a nenabízíme místo. Ohrožují nás! Všechno to rozumem chápou i dovedu vysvětlit, ale jsem z toho smutná a domlouvám těm i oněm. Toužím po souhře a spolupráci a chtěla bych ty lidi smířit a spojit tak, jako je spojoval společný odpor proti totalitě, a proto jim „nadávám“!

Docentku Dr. Šiklovou čtenáři Západu jako autorku znají. Své články ovšem tehdy podepisovala jmény českých ček.

ZÁPAD

Denní Hlasatel 7
7. ledna 1992

MICROWAVE

From the freezer to the oven (microwave, that is) to the table in five minutes. In this world, microwave ovens have revolutionized cooking at home. Now, in a fraction of the time required of a conventional oven, a home chef can produce terrific meals. During the last decade, microwave ovens have become increasingly popular appliances. Moreover, many recipes include microwave instruction, and microwavable foods have triples in the grocery.

A microwave oven is also extremely energy efficient. Compared to conventional cooking, you can experience energy savings of up to 75 percent when certain kinds and quantities of food are prepared in a microwave oven. Under the present cost of electricity in Commonwealth Edison's service territory, a meal prepared in a microwave oven may cost as little as 2 cents.

A microwave oven make your life much easier by reducing the time spent in the kitchen. And during the summer, a microwave won't heat up the kitchen as a conventional oven will.

There are no small victories in the fight against heart disease.

American Heart Association
1992 American Heart Association

☆☆☆ Happy New Year 1992 ☆☆☆

Neopomeňte navštívit náš obchod pro vhodné dárky jako: křišťálové sklo — keramiku — české granáty — panenky — knihy — videos kazety — rekordy — šátky na hlavu — kapesníky — 4711 voňavku a jiné.

Přejeme
do
Nového roku 1992
trvalé zdraví!

- Velký výběr vánočních blahopřejných lístků v češtině, slovenštině, polštině, němčině a jiných řečích.
- Velký výprodej anglických vánočních lístků v krabici za poloviční cenu.
- Skleněné a čokoládové ozdoby balené v pestrém staniolu k zavěšení na vánoční stromek.
- Do kuchyně mák, kmín, trhané krupky, hříbky, kuchyňské koření, mlýnky na maso, na ořechy, kráječe na knedlíky, formičky na pečení.

JSME ZÁSTUPCE TUZEXU

Nezapomeňte vašich milých na Vánoce a pošlete jim potravinový balíček. Taky bereme objednávky na domácí potřeby a elektroniku. Zavolejte nebo napište pro podrobné informace.

F. PANCNER, INC.

6514 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS
Telefon (708) 484-3459

Máme nové katalogy na knihy, kazety, video a léčivé byliny. Vyžádejte si je. Zboží možno zakoupit na Visa a Master kredit karty.

Obchodní hodiny:

Denně od 9.30 ráno do 6.00 večer, v sobotu od 9.00 ráno do 6.00 večer. V neděli zavřeno.

Navštivte svobodné Československo
nyní bez víza a povinné výměny

ZLEVNĚNÉ ZIMNÍ LETY:

- DO PRAHY \$895.00
- DO FRANKFURTU \$570.00
- DO MNICHOVA \$602.00
- DO VÍDNĚ \$650.00
- Přijímáme již rezervace na přímé lety Čs. aerolinií
Chicago—Praha—Bratislava, které budou zahájeny 4. května 1992
- Pro zimní dovolenou máme mimořádně levné zájezdy na Havajské ostrovy, do Mexika, na Jamajku a Floridu
- Lodní zájezdy (cruises) za velké slevy
- PRONAJMUTÍ AUT V EVROPĚ ZA NAŠE LEVNÉ CENY
- NÁVŠTĚVY Z ČESKOSLOVENSKA VYŘÍZUJEME RYCHLE ZA VÝHODNÉ CENY
- TUZEX — Můžete poslat vánoční balíčky, předplatit auta a jiné potřeby.

Zavolejte nebo napište o podrobné informace:

WEBER TRAVEL AGENCY, Inc.

6805 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILLINOIS 60402
Telefon: 708-749-1333 — FAX 708-749-1350

V československém hlavním městě mají kapesní zloději svůj den...

dělat co chceme jen abychom zbohatli”.

Kriminální znalci říkají, že dalším faktorem bylo Havlovo rozhodnutí z počátku minulého roku, kdy vyhlásil amnestii a okamžitě nechal propustit tisíce vězňů — přibližně dvě třetiny z celkového počtu v zemi. Určitý počet z nich byl zatčen a obviněn z nových zločinů.

Tigríd, který ztrávil svých posledních 40 let v exilu, ponejvíce ve Francii, radí vládě, aby okamžitě provedla rychlá opatření a např. podporovala civilní sousedské patroly.

Všeobecné volby mají proběhnout příští červen. Máme takový pocit, že vláda neučiní nic se zvýšenou zločinností”, řekl.

Jiní ale něco učinili.

Nedávne oznámení pro cestující, které napsalo japonské ministerstvo zahraničí, radí japonským návštěvníkům, kteří chtějí navštívit Prahu, aby se vyhýbali Václavskému náměstí a hlavnímu nádraží, a že mají chodit ve skupinách a nenosit modré džínsy.

Doporučením ošacení je míněno to, že Japonci by mohli být omylem pokládáni za Vietnamce, kteří, tak jako cikáni jsou oblíbeným terčem fyzických útoků skinheadů.

I přes návrat tisíce vietnamských pracovníků od pádu komunismu zpět, někteří zůstali v Československu.

Šéf pražské policie, Pavel Hofman řekl, že pokládá dnešní úroveň městské bezpečnosti v Praze k tomu, co se děje ve Vídni a v Mnichově. “Nemůžeme přirovnávat situaci k tomu, co bylo za totalitního režimu”, řekl. “Tyto časy se již nevrátí.”

Převážně největší zločinnost je kapesní zlodějství. Násilná přepadení jsou doposud vzácná. Opakující celkové mínění občanů Prahy, Hofman řekl, že oficiální statistiky ukazují, že 80% až 85% kriminálních činů bylo provedeno cikány. Tyto informace rozšiřují určitou nenávist a taktéž fyzická napadení cikánů. Cikánské organizace protestují proti diskriminaci většiny cikánů, kteří se dobře integrovali do československé společnosti a říkají, že takové kriminální případy jsou páchany velmi nízkým počtem cikánů, kteří jsou opakovanými provinilci, zvláště poslední přivandrovalci z chudší východní části země.

Sama policie je pod ostrou kritikou, že se nesnaží zabránit zvyšování této zločinnosti. Igor Klimovič, vysoký pražský úředník, který je hlavou vnitřních bezpečnostních věcí, řekl, že policie nebyla tradičně připravena jednat s takovými problémy moderní západní společnosti.

“Před Sametovou revolucí bylo jejich hlavním úkolem zabránit občanské opozici proti vládě”, řekl.

Praha a jiná města, odpověděla tím, že zaměstnala soukromé bezpečnostní společnosti, které měly svoje uniformované strážce, ozbrojené obušky, kteří dělali určitou policejní práci.

Mezi těmi, kteří byli zaměstnání v Praze, bylo 60 agentů Pinkertonové bezpečnostní služby, je to americká společnost, která hlídá Karlův most a Staroměstské náměstí, kde též měli dozor nad aktivitou pouličních prodejních stánků.

Vysoké náklady za tyto kontrakty, a ne zrovna jasná usnesení, jak těchto strážců nejlépe využít, jaksi ochladilo nadšení úřednictva a Praha se rozhodla, že neobnoví Pinkertonové kontrakty. Nový zákon, který byl přijat českou republikou, která je jednou základní částí Československa, dovolí jim v Praze utvořit vlastní městskou policii.

Za minulé komunistické vlády policie, jako většina jiných služeb, byla centralizovaná na národní úrovni.

Za komunistické vlády se lidé zřejmě obávali porušit zákon, a tak nebylo zapotřebí většího počtu příslušníků policie. V Praze je dnes zaměstnáno 5.000 policejních strážníků.

Podle Hoffmana, je to jen 40 % z celkového počtu policie, který má Vídeň, město, se stejným počtem obyvatel.

Chicago Tribune — New York Times News Service

Přeložil Carl Hodek s komentářem:

Pan Tigríd zřejmě chce obviňovat to, kde ani vina není. Obviňovat demokracii a volnou ekonomiku, je pro něj, jako poradce pana prezidenta, nejlepším východiskem. Myslím, že máme zde v Americe mnohem větší města, mnohem více obyvatel a i mnohem více policistů.

Střežit majetky a chránit občany před kriminálníky myslím, že by to tak nezáleželo na kvantitě, jako na kvalitě policejní služby, která musí mít to nejdůležitější: úplnou a naprostou podporu federální a městské vlády.

Nechci zde říkat, že my v Americe máme ve větších městech klid od kriminálníků, právě naopak zde vidíme slabost, která přichází do jednotlivých států z Washingtonu, a potom do měst.

Uznávám, že někdy je zapotřebí většího počtu policistů, ale nikdy bych neobviňoval svobodnou demokracii a ekonomiku za něco, co tam ani není, zatímco politický vinník a neznalec sedí stranou a fouká proti větru. Měkkost vůči kriminálníkům se vztahuje i na vedoucí komunisty, a uvolnění zákonů přináší policii jen bezmocnost. Ovšem v Československu, mnoho těch, kteří jsou v bezpečnostních službách obyvatel a majetků, jsou zvyklí na chleba od bývalého rudého režimu nemyslí na ochranu občanů ale na svoji.

Jestliže pan Tigríd ještě po dvou letech neví, jak a kde je vidět zřejmá

7. ledna 1992

Denní Hlasatel 8

sabotáž, tak by si měl zabalit kufry a odejít zpět do Francie.

Kriminálník, stejně i komunista nerozumí ničemu jinému, než hrubé síle.

Pane Tigríd, porad'te panu Havlovi, že jí má použít. Vláda bez moci, je vládou ztracenou. Jestli chce pan Tigríd vidět příklad, může se odstěhovat do našeho hlavního města — Washingtonu, kde máme vlastně africký Kocourkov.

Mluvčí Palestiny Hanan Ashrawi (vlevo) obvinila Israel ze sabotáže debat o Středním východě. Israelský ministr obrany obhajoval rozhodnutí vyloučit 12 Palestinců jako opatření k znírnění násilností.

Milan Zelený

Ještě je čas

Obávám se osud této země

Nová kniha, kterou si můžete objednat na této adrese:

PROF. MILAN ZELENÝ
Fordham University — GBA 626 E
113 W. 60th Street
New York, NY 10023

First National Bank of Cicero

The Foundation of a Solid Community.

CALL ON US! 780-5000

Serving Our Community Since 1921

- 24 Hour Cash Station®
- Two Locations
- Free Parking • Drive-Up Banking
- Complete Trust Services Available

A PINNACLE BANK

6000 West Cermak Road, 2500 South Cicero Avenue, Cicero, Illinois 60650, Phone 780-5000, Member FDIC